

Sentencja

- 1) Odwołanie główne zostaje części oddalone i w części odrzucone, a odwołanie wzajemne zostaje odrzucone.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami związanymi z odwołaniem głównym.
- 3) M.-C. Girardot zostaje obciążona kosztami związanymi z odwołaniem wzajemnym.

(¹) Dz.U. C 249 z 14.10.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 lutego 2008 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Ministero dell'Economia e delle Finanze przeciwko Part Service Srl, w likwidacji

(Sprawa C-425/06) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuły 11 część A ust. 1 lit. a) oraz 13 część B lit. a) i d) — Leasing — Sztuczny podział świadczenia na kilka elementów — Skutki — Zmniejszenie podstawy opodatkowania — Zwolnienia — Praktyki stanowiące nadużycie — Przesłanki)

(2008/C 92/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministero dell'Economia e delle Finanze

Strona pozwana: Part Service Srl, w likwidacji

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte suprema di cassazione — Wykładnia dyrektywy 77/388/EWG: Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Czynność najmu podzielona na kilka różnych umów i skutkująca uzyskaniem korzyści podatkowej — Wykładnia pojęcia nadużycia prawa zdefiniowanego w wyroku Trybunału w sprawie C-255/02 Halifax i in.

Sentencja

- 1) Szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w

odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że można stwierdzić istnienie praktyk stanowiących nadużycie, gdy uzyskanie korzyści podatkowej stanowi zasadniczy cel danej lub danych czynności.

- 2) Do sądu krajowego należy ustalenie, w świetle wskazówek dotyczących wykładni przedstawionych w niniejszym wyroku, czy dla celów zastosowania podatku VAT czynności takie jak będące przedmiotem sporu przed tym sądem mogą być uważane za praktyki stanowiące nadużycie w świetle szóstej dyrektywy 77/388.

(¹) Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 lutego 2008 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social Único de Algeciras — Hiszpania) — Maira María Robledillo Núñez przeciwko Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Sprawa C-498/06) (¹)

(Polityka społeczna — Ochrona pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy — Dyrektywa 80/987/EWG zmieniona przez dyrektywę 2002/74/WE — Artykuł 3 akapit pierwszy i art. 10 lit. a) — Odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie stosunku pracy ustalone w toku pozasądowego postępowania pojednawczego — Zapłata zapewniana przez instytucję udzielającą gwarancji — Zapłata uzależniona od wydania orzeczenia sądowego — Zasady równości i niedyskryminacji)

(2008/C 92/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Social Único de Algeciras

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maira María Robledillo Núñez

Strona pozwana: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de lo Social Único de Algeciras — Wykładnia art. 3 dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. L 283, str. 23) w brzmieniu nadanym dyrektywą 2002/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia

23 września 2002 r. (Dz.U. L 270, str. 10) — Zakres gwarancji udzielanej przez instytucje gwarancyjne — Odszkodowanie w przypadku niezgodnego z prawem rozwiązania stosunku pracy — Uregulowanie krajowe, które dla wypłaty takiego odszkodowania wymaga wyroku lub decyzji administracyjnej — Zasada równości i zakaz dyskryminacji

Sentencja

Przepis art. 3 akapit pierwszy dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy, zmienionej przez dyrektywę 2002/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r., powinno się rozumieć w ten sposób, iż państwo członkowskie ma prawo wykluczyć odszkodowania, przyznane z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania stosunku pracy, z zakresu gwarancji zapłaty, którą zapewnia instytucja udzielająca gwarancji na mocy tego przepisu, jeśli odszkodowania te zostały uznane w akcie ugody pozasądowej, zaś rzeczone wykluczenie, obiektywnie uzasadnione, stanowi środek konieczny do uniknięcia nadużyć w rozumieniu art. 10 lit. a) tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 56 z 10.3.2007.

Wyrok Trybunału (Wielka izba) z dnia 26 lutego 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Sabine Mayr przeciwko Bäckerei und Konditorei Gerhard Flöckner OHG

(Sprawa C-506/06) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 92/85/EWG — Środki służące wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią — Pojęcie „pracownicy w ciąży” — Zakaz zwalniania pracownic w ciąży w okresie od początku ciąży do końca urlopu macierzyńskiego — Pracownica zwolniona w chwili, gdy w dacie dokonania wypowiedzenia jej komórki jajowe zostały już zapłodnione in vitro, lecz nie zostały jeszcze przetransferowane do jej macicy — Dyrektywa 76/207/EWG — Równe traktowanie pracowników płci żeńskiej i pracowników płci męskiej — Pracownica poddana zabiegowi zapłodnienia in vitro — Zakaz zwolnienia — Zakres)

(2008/C 92/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sabine Mayr

Strona pozwana: Bäckerei und Konditorei Gerhard Flöckner OHG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof — Wykładnia art. 2 lit. a) dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 348, str. 1) — Pracownica zwolniona w chwili, gdy w dacie dokonania wypowiedzenia jej komórki jajowe zostały już zapłodnione in vitro, lecz nie zostały jeszcze przetransferowane do jej macicy — Możliwość zakwalifikowania tej pracownicy jako „pracownicy w ciąży”

Sentencja

- 1) Wykładni dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG), a zwłaszcza zakazu zwalniania pracownic w ciąży przewidzianego w art. 10 pkt 1 tej dyrektywy należy dokonać w ten sposób, iż nie obejmują one pracownicy, która poddała się zabiegowi sztucznego zapłodnienia wówczas, gdy w dacie dokonania jej wypowiedzenia, doszło do zapłodnienia komórek jajowych tej pracownicy nasieniem jej partnera, tak, że istnieją komórki jajowe zapłodnione in vitro, niemniej jednak nie zostały one jeszcze transferowane do jej macicy.
- 2) Artykuły 2 ust. 1 oraz 5 ust. 1 dyrektywy Rady z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy, stoją na przeszkodzie zwolnieniu pracownicy, która w okolicznościach takich, jak te w postępowaniu przed sądem krajowym, znajduje się w zaawansowanym stadium zabiegu zapłodnienia in vitro, to znaczy pomiędzy punkcją w celu pobrania komórek jajowych a bezpośrednim transferem zapłodnionych in vitro komórek jajowych do macicy tej pracownicy, o ile zostanie wykazane, iż zwolnienie to spowodowane jest w istocie tym, iż zainteresowana poddała się takiemu zabiegowi.

(¹) Dz.U. C 56 z 10.3.2007.